

បុរេតុតិសាសតុលាកកំហាំងនខែទីសសែប—លខេដបបុរា

វិបត្តិតិទីពីរ — ភាគទីពីរ

Jeff Pippenger
2026-06-11

អ្នកស្រី រីតែ បានលើកឡើងជាច្រើនដងថា បទគម្ពីរនៃកូនៗអសោយ
ដល់ព្រះយេស៊ូវបានអាននៅក្នុងសាលាបុរេជំនុំជម្រះណាម៉ាក
មិនគួរមកប្រកាសអំពីកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងជានិមិត្តរូបអំពីកិច្ចការរបស់យើងផងដែរ។
ការបំពេញយ៉ាងគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃកិច្ចការដែលបានត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនោះ ត្រូវបានសម្រេច
ោយអ្នកទាំងឡាយដែលបង្កើតជាទង់សញ្ញានៃមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់

វិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវស្ថិតលើខ្សែ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវបានបោះពុម្ពផ្សាយអភិសិទ្ធ
ខ្សែឈ្មោះបុរាណដ៏ល្អអស់មនុស្សសុភាពរាបសា។
ទ្រង់បានបាត់ខ្សែឈ្មោះហាលអស់អ្នកដែលមានចិត្តហាក់បែក
ឲ្យបុរាណសម្រាប់ពួកយើងយើងសឹក
និងការបើកទ្វារគ្រប់ដងអស់អ្នកដែលត្រូវបានបង្កើត
ឲ្យបុរាណឆ្លងដល់ព្រះយេស៊ូវសព្វព្រះហឫទ័យ និងចុងនៃការសងសឹករបស់ព្រះនយោបាយ
ដើម្បីបិទបិទលោមអស់អ្នកដែលកំពុងកាន់ទុកខ្លួន។
ឲ្យកំណត់សម្រាប់អស់អ្នកដែលកាន់ទុកខ្លួននៅស៊ីយ៉ូន គឺឲ្យមកដល់អរិសេសជំនួសផ្ទះ
បុរេនៃអំណរជំនួសការកាន់ទុកខ្លួន
និងអានការសរសេរជំនួសវិញ្ញាណនៃភាពសុភមង្គលដាច់
ដើម្បីឲ្យគេត្រូវបានហៅថាដើមឈើនៃសេចក្តីសុចរិត ជាដំណាំរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដើម្បីឲ្យទ្រង់បានរុះរើ។ ហើយគេនឹងសង់ឡើងវិញនូវទីសំណល់បុរាណ
គេនឹងលើកឡើងវិញនូវកូនៗដែលបានបំផ្លាញពីមុន
ហើយគេនឹងជួសជុលទីក្រុងដែលខូចខាត ជាកូនៗដែលស្នាក់នៅផ្ទះនៃច្រើនជំនាន់។
ហើយជនបទសេនឹងឈរចិញ្ចឹមហ្វូងចៀមរបស់អ្នក
ហើយកូនចៅនៃជនដទៃនឹងជួបជាមុនក្នុង
និងអ្នកចម្លែកទាំងពួងហ្វូងរបស់អ្នក។
ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានហៅថាជាសង្គមរបស់ព្រះយេស៊ូវ
មនុស្សទាំងឡាយនឹងហៅអ្នកថាជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះនយោបាយ។
អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគទ្រព្យសម្បត្តិរបស់សាសន៍ដទៃ
ហើយកូនៗសិរីល្អរបស់ពួកគេ អ្នកនឹងមានអំនួត។ ជំនួសការអាម៉ាស់របស់អ្នក
អ្នកនឹងបានទ្រង់ ហើយជំនួសការប្តូរច្របល់
ពួកគេនឹងអរសប្បាយក្នុងចំណីរបស់ខ្លួន។ ដូច្នេះ នៅក្នុងស្រុករបស់ពួកគេ
ពួកគេនឹងកាន់កាប់ចំណីក្នុងទ្រង់ ហើយអំណរដ៏អស់កល្បជានិច្ចនឹងមានដល់ពួកគេ។
អសោយ 61:1-7។

នៅក្នុងអត្ថបទមុន យើងបានចាប់ផ្តើមកំណត់អត្តសញ្ញាណ «ម៉ោង ខែ ថ្ងៃ
និងឆ្នាំ» ដល់បង្កើតជាព្រះបន្ទូលទំនាយនៃពេលវេលាប្រាកដសម្រាប់យើង
និងដប់ប្រាំថ្ងៃ ពេលវេលាដែលមានទៀតហើយ ដូច្នេះ សេចក្តីបញ្ជាក់អំពីពេលវេលាទាំង

ដបួននេះត្រូវអនុវត្តជានិមិត្តសញ្ញានៅក្នុងគ្រប់ចុងក្រោយ
នៃពេលវេលាដែលខ្លួនទំនាយនៃទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ
ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយក្នុងចុងក្រោយនៃទេវតាទីបី។ «ឆន្ទា» នោះគឺជា
«ឆន្ទាដែលព្រះអម្ចាស់ទទួលយក» ហើយវាក៏ជា «ថ្ងៃនៃការសងសឹករបស់ព្រះនយោបាយ»
ផងដែរ។

“ថ្ងៃ” គឺជា “ថ្ងៃនៃវិនាសកម្ម” ជាថ្ងៃនៃការសងតប និងការសងសឹក
ដូចដែលម៉ូសេបានបញ្ជាក់ទុក។

ការសងសឹក និងការតបសុនដ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើង;
ជើងរបស់ពួកគេនឹងរអិលនូវពេលវេលាដែលគេរស់រាន
ដុំកំបាំងនៃសេចក្តីមហន្តរាយរបស់ពួកគេដោយកង់ហើយ
ហើយអ្វីៗដែលនឹងកើតមានលើពួកគេកំពុងបញ្ចប់មក។ ចូរទិញកថា 32:35។

នៅក្នុងគម្ពីរអសោយ វាគឺជា «ឆន្ទាដែលគាប់ព្រះហឫទ័យ» និង «ថ្ងៃនៃការសងសឹក»
ហើយថ្ងៃនៃការសងសឹកនោះ គឺជា «ថ្ងៃនៃគ្រោះមហន្តរាយ» របស់ម៉ូសេ
ជាកន្លងដដែលជើងរបស់ឡាវើសរអិលរអិល ខណៈដែលពួកគេទទួលបានការសងតប
និងការសងសឹក។ ម៉ោងនៃការញ្ជួនដីដ៏ធំ ថ្ងៃនៃគ្រោះមហន្តរាយ
ឆន្ទាដែលគាប់ព្រះហឫទ័យ និងខ្ញុំទីមួយ សុទ្ធតែស្របគ្នាជាមួយនឹងច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។
ពាក្យ «ខែ» នៅក្នុងយ៉ូអែល គឺជាពាក្យដែលបានបន្តថ្ងៃ
ប៉ុន្តែពាក្យដែលបានបន្តថ្ងៃនោះគឺត្រឹមត្រូវ។ អ្នកបកប្រែបានបន្តថ្ងៃពាក្យ «ខែ»
ដោយស្របតាមសេចក្តីពិតដែលថា ភូលៀងចុងក្រោយបានមកនៅក្នុងខែទីមួយ។

ដូចនេះ ឱក្ខន្ធច្បាប់នៃស៊ីយ៉ូនអរិយ ចូរមានអំណរ ហើយរីករាយក្នុងព្រះយេស៊ូ
ជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដុំកំបាំងបានប្រទានភូលៀងដំបូងដល់អ្នករាល់គ្នាតាមឧទាហរណ៍មួយ
ហើយទ្រង់នឹងបង្កអុភូលៀងចុះមកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា គឺភូលៀងដំបូង
និងភូលៀងចុង នៅក្នុងខែដំបូង។ យ៉ូអែល 2:23។

ពាក្យ «ខែ» គឺជាការបកស្រាយ
មិនមែនជាផ្នែកមួយនៃក្របខណ្ឌដើមដែលបានបំផុសគំនិតឡើយ។
ភាសាហេប្រឺគ្រាន់តែនិយាយថា ភូលៀងនឹងមក «នៅដំបូង» ឬ
«ដូចកាលដំបូង»—មានន័យថា
ព្រះជាម្ចាស់នឹងស្តារភូលៀងឡើងវិញក្នុងរដូវកាលត្រឹមត្រូវរបស់វា
ដូចជានៅសម័យមុនៗ។ លោកស៊ី White បានភ្ជាប់ចលនា Millerite ពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844
ជាបន្តបន្ទាប់ជាមួយនឹងថ្ងៃបុណ្យ Pentecost
ដើម្បីពិពណ៌នាអំពីភូលៀងចុងក្រោយនៃក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។
ភូលៀងចុងក្រោយមក «ដូចកាលដំបូង» ដដែលគឺជា Pentecost ដដែលលោកស៊ី White
ក៏បានភ្ជាប់ជាបន្តបន្ទាប់ជាមួយនឹងច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យផងដែរ។

«ទេវតាដែលរួមជាមួយក្នុងការប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី
នឹងបំភ្លឺនៃដីទាំងមូលដោយសិរីរុងរឿងរបស់ខ្លួន។
កិច្ចការមួយដែលមានវិសាលភាពទូទាំងពិភពលោក និងអំណាចដ៏មិនចូលរាប់មាន
ត្រូវបានទាយទុកនៅទីនេះ។ ចលនាការយាងមកវិញក្នុងឆ្នាំ 1840–44
គឺជាការបង្ហាញយ៉ាងរុងរឿងនៃព្រះចេស៊ូការបស់ព្រះ; សាររបស់ទេវតាទីមួយត្រូវបាននាំទៅ

ទៅដល់ស្ថានីយបសេកកម្មគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងពិភពលោក
ហើយនៅក្នុងបុរេសាស្ត្រ មានការចាប់អារម្មណ៍ខាងសាសនាយ៉ាងខ្លាំងបំផុត
ដល់មិនផ្តាច់មានសាក្សីវិញ្ញាណនៅក្នុងដៃនៃឪពុកម្តាយ
ចាប់តាំងពីសម័យកំណើតម្តងសាសនានៅសតវត្សទី១៥បុរាណមក;
ប៉ុន្តែអ្វីទាំងនេះនឹងត្រូវបានលើសដោយចលនាដ៏ខ្លាំងក្លា
ក្រោមការព្យាបាលចុងក្រោយរបស់ទេវតាទីបី។»

«កិច្ចការនេះនឹងស្រដៀងនឹងកិច្ចការនៅក្នុងប្រែប្រួលពន្ធុកេសុត។ ដូចជា
"ភូមិភាគដើមរដូវ" ត្រូវបានប្រទានមក
ក្នុងការចាក់បង្ការព្យាបាលបរិសុទ្ធនៅពេលបើកសម័យដំណឹងល្អ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ឱ្យគ្រប់គ្រាន់មានតម្លៃល្អឡើងយ៉ាងស្រស់ស្អាត ដូចនោះដែរ
"ភូមិភាគចុងរដូវ" នឹងត្រូវបានប្រទានមកនៅពេលបញ្ចប់របស់វា
សម្រាប់ការទុំពេញលេញនៃការច្នៃកកាត។ "នេះយើងនឹងស្គាល់
ហើយនឹងបន្តស្វែងរកស្ថានភាពព្រះយេស៊ូវ;
ការយាងចេញរបស់ទ្រង់បានត្រូវបានទុកដូចជាព្រឹកអុណ;
ហើយទ្រង់នឹងយាងមកឯយើងដូចជាភូមិភាគដើមរដូវ ដូចជាភូមិភាគចុងរដូវ
និងភូមិភាគដើមរដូវមកលើដៃនៃដី។" ហូសេ 6:3។ "ដូចនេះហើយ ឱក្ខន្ធចៅសីយ៉ូនអើយ
ចូរអរសបុរោហិត ហើយរីករាយក្នុងព្រះយេស៊ូវជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា;
ដុំបិតទ្រង់បានប្រទានភូមិភាគដើមរដូវដល់អ្នករាល់គ្នាតាមកម្រិតសមរម្យ
ហើយទ្រង់នឹងបណ្តាលឱ្យភូមិភាគចុងរដូវចុះមកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
គឺភូមិភាគដើមរដូវ និងភូមិភាគចុងរដូវ។" យ៉ូអែល 2:23។ "នៅគ្រាចុងក្រោយ
ព្រះមានបន្ទូលថា យើងនឹងចាក់បង្ការព្យាបាលរបស់យើងមកលើមនុស្សស្របរូប
សាច់ឈាមទាំងអស់។" "ហើយនឹងមានឡើងថា
អ្នកណាដែលអំពើអាក្រក់នាព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងមានសង្កត់ខ្លាំង។" កិច្ចការ
2:17, 21។»

«កិច្ចការដ៏ធំនៃដំណឹងល្អ មិនត្រូវបញ្ចប់ដោយការបង្កាញអំណាចរបស់ព្រះតិចតួច
អ្វីដែលបានសម្គាល់ការបើកផ្តើមរបស់វាឡើយ។ ទំនាយទាំងឡាយដែលបានសម្រេចក្នុង
នូវការចាក់បង្ការព្យាបាលភូមិភាគដើមរដូវនៃពេលបើកផ្តើមដំណឹងល្អ
នឹងត្រូវសម្រេចមុនក្នុងភូមិភាគចុងរដូវនៃពេលបញ្ចប់របស់វា។ នេះហើយជា
"គ្រានៃការស្រស់ស្អាតឡើងវិញ" ដល់សាក្សីក្នុងសហគមន៍ទូទាំងរដ្ឋ
នៃពេលដែលលោកមានបុរសសាសន៍ថា៖ "ដូចនេះ ចូរប្រថែមគ្នា ហើយវិលមកវិញ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់អំពើហិង្សារបស់អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានលុបចោល
នៃពេលគ្រានៃការស្រស់ស្អាតឡើងវិញនឹងមកពីព្រះវត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់;
ហើយទ្រង់នឹងចាត់ព្រះយេស៊ូវមក។" កិច្ចការ 3:19, 20។ The Great Controversy, 611.

បុណ្យចុងទីហាសិប គឺជា «ការបើក» ឬជា «ការចាប់ផ្តើម» នៃកិច្ចការព្រះរបស់ស្ថាប័ន
ហើយភូមិភាគចុងក្រោយនៃពេល «បិទបញ្ចប់» គឺជា «ការបញ្ចប់»។
ដំបូងគឺជាឱ្យចុងក្រោយ។ ខ្ញុំដំបូងកំពុងកំណត់សម្គាល់ការចាក់បង្ការព្យាបាលបរិសុទ្ធ
នៃពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។

«ក្នុងចំណោមយើង គ្មាននរណាម្នាក់នឹងទទួលបានការបង្ការព្រះឡើយ
ខណៈដែលអត្ថបទរបស់យើងនេះមានសុភមង្គលប្រឡាក់ ឬមិនមួយណានោះឡើយ។
ការកែសម្រួលកំហុសខុសៗគ្នាក្នុងអត្ថបទរបស់យើង
និងការសម្អាតព្រះវិហារនៃព្រះលើផែនដីបរិសុទ្ធពីគ្រប់សេចក្តីសៅហ្មងទាំងអស់

ក្បែរមានទុកឲ្យយើងផ្ទេរវិញ។ បន្ទាប់មក ភូមិរៀងចុងក្បែរយើងនឹងផ្តល់មកលើយើង ដូចដែលភូមិរៀងដំបូងមានផ្តល់មកលើពួកសិស្សនេះទៅផងប៉ុណ្ណោះទីហសិប។ ...»

«តើបងប្អូនកំពុងផ្ទេរវិញអីខ្លះ កុំនុងកិច្ចការដ៏ធំនៃការរៀបចំខ្លួន?
អស់អ្នកដទៃកំពុងរៀបចំខ្លួនជាមួយលោកិយ កំពុងទទួលយកទម្រង់របស់លោកិយ
ហើយកំពុងរៀបចំខ្លួនសម្រាប់សញ្ញារបស់សក្តិវិចារណៈ។
អស់អ្នកដទៃមិនទុកចិត្តលើខ្លួនឯង ដល់កំពុងបន្ទាប់ខ្លួននេះទៅចំពោះព្រះ
ហើយកំពុងបរិសុទ្ធពរលើរបស់ខ្លួនដោយការគោរពតាមសច្ចក្តីពិត
អ្នកទាំងនេះកំពុងទទួលយកទម្រង់សុចរិតស្តី
ហើយកំពុងរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការបស់ព្រះនេះលើផ្ទៃសាសនារបស់ពួកគេ។
នេះពេលក្តីគុយចេញទៅ ហើយសុនាមក្បែរមានបោះត្រាជាប់
ចិត្តរបស់ពួកគេនឹងនេះតែបរិសុទ្ធ និងគិតលើហុមងអស់កល្បជានិច្ច»។

Testimonies, volume 5, 214, 216.

«ខ្ញុំ» ដំបូងគឺជាច្បាប់ផងដែរអំពីគុយ «ម៉ោង» នៃការញ្ជូនដ៏ដ៏ធំគឺជាច្បាប់ផងដែរអំពីគុយ
«ថ្ងៃ» នៃសេចក្តីមិនមានត្រូវ ការសងតប និងការសងសឹក គឺជាច្បាប់ផងដែរអំពីគុយ ហើយ
«ឆ្នាំ» ដល់ជាទីពេញព្រះហឫទ័យ គឺជាច្បាប់ផងដែរអំពីគុយ។
មួយរយហសិបឆ្នាំនៃនាយអំពីរទេនាទីមួយ បញ្ចប់នេះច្បាប់ផងដែរអំពីគុយ
ជាកន្លងដល់បរិយាកាសិបមួយឆ្នាំ និងដប់ប្រាំផងដែរ ចាប់ផ្តើម។

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ទេវតាទីប្រាំមួយ ដល់កាន់គូរថ្ងៃ៖
«ចូរដោះលែងទេវតាទាំងបួន ដល់ក្បែរមានចងទុកនេះទទួលដ៏ធំ អីបុរាណ»។
ហើយទេវតាទាំងបួននេះក៏ក្បែរមានដោះលែង
ជាអ្នកដទៃមានគូររៀបចំទុកសម្រាប់មួយម៉ោង មួយថ្ងៃ មួយខែ និងមួយឆ្នាំ
ដើម្បីសម្រាប់មនុស្សមួយភាគបី។ វិវរណៈ ៩:១៤, ១៥។

«ទេវតាទាំងបួន» ដល់ «ក្បែរមានចងទុកនេះក្នុងទទួលធំ អីបុរាណ» «ក្បែរមានដោះលែង»
នេះម៉ោងនៃច្បាប់ផងដែរអំពីគុយ។ តាមព្យាករណ៍ ពួកគេ «ក្បែរមានរៀបចំទុកជាមុន»
សម្រាប់ម៉ោង ថ្ងៃ ខែ និងឆ្នាំ នៃរទេនាទីពីរ ដើម្បីសម្រាប់មនុស្សមួយភាគបី។
សហរដ្ឋអាមេរិកក្បែរមានសម្រាប់ក្នុងនាមជានគរទីប្រាំមួយនៃព្យាករណ៍ព្រះគម្ពីរ
នេះពេលច្បាប់ផងដែរអំពីគុយ ហើយសហរដ្ឋអាមេរិកគឺជាមួយភាគបីនៃសម្ព័ន្ធជនបីជាន់
ដល់ក្បែរមានបង្កើតឡើងនេះពេលច្បាប់ផងដែរអំពីគុយ។
រទេនាទីពីរក្បែរមានផ្ទេរវិញមុតងទៀតនេះក្នុងរទេនាទីបី
ដូចដែលទេវតាទីពីរក្បែរមានផ្ទេរវិញមុតងទៀតនេះក្នុងរទេនាទីបី។

ឧបាយទាំងបួននេះក្បែរមានដោះលែងនេះទៅផងទី ៩/១១
ដោយសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការបោះត្រាលើមនុស្សមួយនៃសិបបួនពាន់នាក់
ហើយភូមិរៀងបន្ទាប់មកក៏ក្បែរមានទប់ឃាត់វិញ។
នេះពេលដល់អស់អ្នកដទៃក្បែរមានកំណងនេះក្នុងអសោយ ជំពូក ៦១
ជាអ្នកកាន់ទុកខ្លួន ក្បែរមានកម្មសានុតល្អដល់មា ពួកគេក្បែរមានកម្មសានុតល្អដល់មាដោយ
ការចាក់ទម្រង់យ៉ាងពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណជាអ្នកកម្មសានុតល្អដល់មា
នេះពេលច្បាប់ផងដែរអំពីគុយ ដល់ក៏ជា «ម៉ោង» នៃញ្ជូនដ៏ដ៏ធំនេះផងដែរ។
អស់អ្នកដទៃកាន់ទុកខ្លួននេះក្នុងឆ្នាំដល់អាចទទួលយកបាន
គឺជាអ្នកដទៃនេះឯងដល់កំពុងកាន់ទុកខ្លួននេះក្នុងអសោយ ជំពូក ៩
ហើយទទួលបានការបស់ព្រះ។

ព្រះយស្មើរមានចាប់ផ្តើមព្រះរាជកិច្ចចររបស់ទ្រង់ដោយដកស្រង់អសោយ ជំពូក ៦១
ហើយបងស៊ីវិល វ៉ាយក មានផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីប្រកាសរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងកិច្ចការរបស់យើង។

«ព្រះគ្រីស្ទមានប្រកាសបសេកកម្មរបស់ទ្រង់ដល់លោកិយ នៅពេលដែល
ក្នុងសាលាប្រជុំនៃពិភពលោក ទ្រង់មានអានពីទំនាយរបស់អសោយថា៖
“ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់សណ្ឋិតលើខ្មៅ
ពីព្រោះទ្រង់បានចាក់បុរេដាក់ខ្មៅឲ្យប្រកាសដល់លុះអស់អុនកក្ក;
ទ្រង់បានចាក់ខ្មៅឲ្យប្រកាសអុនកមានចិត្តហាក់បែកឲ្យមានជាសះស្បើយ
ឲ្យប្រកាសការដោះលែងដល់អុនកជាប់ឃុំ
ហើយការឲ្យមនុស្សស្មោះត្រង់មានមើលឃើញវិញ
ឲ្យដោះលែងអុនកដល់ត្រូវគេសង្កេតសង្កេត ឲ្យមានសេរីភាព
ឲ្យប្រកាសឆន្ទានៃព្រះអម្ចាស់ទទួលយកបាន។” កិច្ចការដ៏ធំយ៉ាងណាដែលនៅមុខទ្រង់!
—គឺដើម្បីប្រកាសឆន្ទានៃព្រះអម្ចាស់ទទួលយកបាន។
រយៈពេលនេះគួរបដិសេធក្នុងយុគសម័យមួយបន្ទាប់ពីមួយយុគសម័យ
ហើយលាភសន្តិសុខពីសក្តិសម្បជ័យទៅសក្តិសម្បជ័យទៀត
តាំងនូវមកដរាបណាពេលវេលាសម្រាប់ការសាកល្បងនៃតែប៉ុន្មាន
ព្រះកំពុងរង់ចាំស្តាប់ការទូលស្វាម និងការគោះទ្រង់; ទ្រង់កំពុងទតមើល
ដើម្បីបើកឲ្យមនុស្សជាតិចូលមកជិតទ្រង់ អង្កេតមើលដល់អាចជួយយើងបាន។
ទ្រង់ប្រាថ្នាចង់អត់ទោសហាបរបស់ពួកគេ ដើម្បីបើកទទួលពួកគេជារបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។
ទ្រង់នឹងទទួលគ្រប់ព្រលឹងដែលសោកស្តាយពិតប្រាកដ ដល់មករកទ្រង់; ដុបិត
គឺដើម្បីបើកផ្លូវកិច្ចការនេះហើយ
ដល់ព្រះមានចាក់បុរេដាក់ព្រះរាជបុគ្គលិកមួយរបស់ទ្រង់។»

«ប៉ុន្តែ ហេតុអ្វីបានជាព្រះគ្រីស្ទមិនបញ្ចប់សេចក្តីផុសផុលដែលមានកត់ត្រានៅក្នុង
អសោយ? ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់លុបចោលយុលាថា
“និងថ្ងៃនៃការសងសឹករបស់ព្រះនយោបាយ”?
ផុតកែវយោធនប្រែប្រួលនេះក៏ជាសេចក្តីពិតដូចគ្នានឹងផុតកែវដំបូងដែរ; ហើយព្រះ
គ្រីស្ទមិនបានបដិសេធសេចក្តីពិតនោះដោយសារការសង្ស័យស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់
ឬដោយការទុកមួយផ្នែកនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់
ដែលមានប្រទានដល់ពុទ្ធភារីដែលទ្រង់បានផ្លាស់ប្តូរវិស័យ។ ប៉ុន្តែ យុលាចុងក្រោយនៃ
ដេងជាអ្វីដែលអុនកស្តាប់របស់ទ្រង់ពេញចិត្តនឹងផុតទោសអារម្មណ៍លើវា
ហើយជាអ្វីដែលពួកគេមានទំនោរនឹងអនុវត្ត ដោយប្រកាសការវិនិច្ឆ័យទោសលើអ
ស់អុនកដែលមិនស្មើត្រូវនៅក្នុងជំនឿសាសនារបស់ពួកគេ។
ជំនួសឲ្យការផុតពីពាក្យនៃសេចក្តីពិត សេចក្តីសុចរិត
និងការអភ័យទោសដល់បុរាណជន ពួកគេបានបង្កើនពួកគេថា
ព្រះសុំអប់រំពិភពលោកសាសន៍ដទៃទៀតម្តង។
លក្ខខណៈជាព្រះរូបិការរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានបង្កហេតុខុស
ហើយគ្រូប្រកាសកប់ហ៊ាននៅក្នុងមហាពិភពលោករបស់មនុស្ស។ Signs of the Times, January
14, 1897.»

បសេកកម្មរបស់បុរាណជនរបស់ព្រះក្នុងយុគសម័យនេះ
គ្រូប្រកាសបង្កហេតុជាសង្គមខ្ពស់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលនៃការបំភ្លឺដ៏ទេវវិញ្ញាណ
ដែលពិពណ៌នាអំពីកិច្ចការរបស់ព្រះមស្ថេសីថា៖ «ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់យល្យោ
សណ្ឋិតលើខ្មៅ ដុបិតព្រះអម្ចាស់បានចាក់បុរេដាក់ខ្មៅ
ឲ្យប្រកាសដល់លុះអស់អុនកសុភាពរាបសា;

ទូរង្វាន់ចាត់ខ្ចីមកឲ្យពុទ្ធបរិវាទអស់អ្នកដទៃមានចិត្តខុសចេញខ្ចី
ឲ្យបុរាណសម័យភាពដល់ពួកយុវជនវិញសឹក
ហើយការបរិក្ខារគុកដល់អស់អ្នកដទៃជាប់ចំណង;
ឲ្យបុរាណសម័យនៃពុទ្ធបរិវាទអស់អ្នកដទៃ និងថ្មីនៃការសងសឹករបស់ពុទ្ធបរិវាទនៃយើង;
ឲ្យល្អដល់ម្ចាស់អស់អ្នកដទៃកំពុងកាន់ទុកខ្ចី
ឲ្យរៀបចំសម្រាប់អស់អ្នកដទៃកាន់ទុកខ្ចីនូវសិរីយុទ្ធ
ឲ្យពួកគេបានគួរឲ្យលើកដៃជូនដល់ បុរាណសម័យជំនួសការកាន់ទុកខ្ចី
និងសម្រាប់ពាក់នៃការសងសឹកមកលើជំនួសវិញព្រាហ្មណ៍ភាពអស់សង្ឃឹម;
ដើម្បីឲ្យពួកគេត្រូវបានហៅថា ដើម្បីឲ្យនិរន្តរ៍នៃចេតនាសុចរិត
ជាសំណាបរបស់ពុទ្ធបរិវាទ ដើម្បីឲ្យទូរង្វាន់សិរីល្អអ។»

«ពួកគេនឹងស្តាប់បន្ទាប់ពីវិញ្ញាបនបត្រប្រឡងបុរាណ
ពួកគេនឹងលើកឡើងវិញនូវសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ជ្រាលជ្រៅ
ហើយពួកគេនឹងជួសជុលទីក្រុងដ៏ខូចខាតទាំងឡាយ
គឺជាសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ជ្រាលជ្រៅនៃអស់ជំនាន់ជាច្រើន។» Lake Union Herald, November 11, 1908.

មុននឹងយើងបន្តចូលទៅកាន់ការផ្សព្វផ្សាយក្នុងវិញ្ញាបនបត្រនៃទេវនាទីពីរនៃកុន្ត
នៃទេវនាទីបី យើងគួររំលឹកឲ្យខ្លួនយើងថា សារនេះត្រូវយល់ដោយយក «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
មកប្រើ។ នេះបញ្ជាក់ថា រាល់ «ម៉ោង» «ថ្ងៃ» «ខែ» និង «ឆ្នាំ»
ទាំងអស់ក្នុងពុទ្ធបរិវាទនៃបុរាណសម័យដ៏ជ្រាលជ្រៅ
ដ៏សមស្របនឹងបរិបទនៃច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ ក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះការត្រៀមខ្លួនរបស់
សាសនាអ៊ីស្លាមក្នុងការវាយប្រហារលើច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យផងដែរ។

ជាឧទាហរណ៍៖ ពាក្យ «ម៉ោង»
ត្រូវបានកម្រិតក្នុងសៀវភៅមួយប៉ុណ្ណោះនៃគម្ពីរសញ្ញាបាស់
ហើយសៀវភៅនោះគឺសៀវភៅដានីយ៍លើ នៃកុន្តសៀវភៅដានីយ៍លើ ពាក្យ
«ម៉ោង» ត្រូវបានលើកឡើងប្រាំដង។

ហើយអ្នកណាដែលមិនក្រាបចុះ ហើយថ្ងាយបង្ក គេនោះនៃម៉ោងនោះឯង
នឹងត្រូវបោះចោលទៅក្នុងកណ្តាលទ្វារលើនេះយ៉ាងសន្តិសុខនោះទេ។ ... ឥឡូវនេះ
បើអ្នករាល់គ្នាបានត្រៀមច្បាប់ហើយថា នៅពេលណាដែលអ្នកក្លៀសប្លំប្រួល ខ្មោច
ពិណ្ឌ សាកប៊ុត ពុសលក់ ដើម្បី ពុម្ពទាំងនេះគឺត្រូវបែបយ៉ាង
ហើយក្រាបចុះថ្ងាយបង្កគំរូបមូលដ្ឋាននៃខ្មោចនោះនៃលុះហើយ; ប៉ុន្តែ
បើអ្នកមិនថ្ងាយបង្កទេ នោះនៃម៉ោងនោះឯង
អ្នកនឹងត្រូវបោះចោលទៅក្នុងកណ្តាលទ្វារលើនេះយ៉ាងសន្តិសុខនោះទេ;
ហើយតើមានពុទ្ធបរិវាទណាដែលនឹងអាចសង្កេតឃើញអ្នកចេញពីខ្មោចនោះ? ដានីយ៍លើ
3:6, 15។

បងស៊ីវិល បានអនុវត្ត ដានីយ៍លើ ជំពូក ៣ មុនហើយមុននឹងទៀត ហើយដូច្នេះ
«កុន្តម៉ោងដ៏ជ្រាលជ្រៅនោះ» ទៅលើច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ។ កុន្ត ដានីយ៍លើ ជំពូក ៤
ដានីយ៍លើមានការកាន់ច្បាប់អស់ «មួយម៉ោង» ខណៈដែលគាត់កំពុងតស៊ូដើម្បីបិទខ្ចីយល់អំពី
សេចក្តីជំនុំជម្រះដែលនឹងមកលើនៃប្រើកុន្តសោ។

ក្រោយមក ដានីយ៍លើ ដដែលយើងនោះថា ប្រែសម្ភាស
ក៏សង្ឃឹមស្រឡាញ់ដល់អ្នកដទៃអស់មួយម៉ោង

ហើយគំនិតរបស់គាត់ក៏ផ្ទុយទៅនឹងការព្រួយបារម្ភ។ សុតចេមានព្រះបន្ទូលថា៖
«ប៉ុន្តែសោសារ កុំឱ្យសុបិននេះ ឬការបកស្រាយរបស់វា
ផ្ទុយទៅនឹងអ្វីដែលព្រះបង្ហាញឱ្យឃើញ»។ ប៉ុន្តែសោសារឆ្លើយទូលថា៖
«បើព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យសុបិននេះមានដល់ពួកអ្នកដទៃស្រដៀងគ្នា
ហើយការបកស្រាយរបស់វា មានដល់ពួកសត្វរបស់ព្រះអង្គ»។ ដានីយ៉ែល ៤:១៩។

ដានីយ៉ែលមានការភ្ញាក់ផ្អើលអស់ «មួយម៉ោង» ខណៈដែលគាត់ខិតខំស្វែងយល់ថា
តើការជម្រាបជូនប្រើកូនសោសារអំពីការជំនុំជម្រះដដែលនឹងមកដល់លើគាត់ដោយរបៀបណា។
ដានីយ៉ែលកំពុងកំណត់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនូវការបកស្រាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ថា «ម៉ោង»
នៃការជំនុំជម្រះមានមកដល់ហើយ។ ការព្យាយាមរំលឹករបស់គាត់ត្រូវបានប្រាប់ដល់ប្រើកូនសោសារ
ហើយមួយឆ្នាំក្រោយមក
ការជំនុំជម្រះលើហាប៊ីឡូនក៏ត្រូវបាននាំមកលើប្រើកូនសោសារផងដែរ។

ក្នុងរំលោភព្រះឯង ព្រះបន្ទូលនោះមានសម្រាប់លើប្រើកូនសោសារ
ហើយទ្រង់ត្រូវបានបណ្តេញចេញពីមនុស្ស ហើយទ្រង់បានស៊ីស្ករដ៏ដូចជាគ្រាប់
ហើយព្រះកាយរបស់ទ្រង់ត្រូវបានទឹកស្អាតដោយស្មោះត្រង់
រហូតដល់សក់របស់ទ្រង់បានរីងដូចរោមឥន្ទ្រី
ហើយក្រចករបស់ទ្រង់ដូចក្រញាំសត្វស្លាប់។ ដានីយ៉ែល 4:33។

ដានីយ៉ែលកំពុងទាយទុកអំពីច្បាប់ចុងអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ ហើយនៅពេលមកដល់
នោះវាជា «ម៉ោង» នៃការជំនុំជម្រះលើហាប៊ីឡូន។ «ម៉ោង»
ទាំងពីរនេះកំពុងកំណត់សម្រាប់ច្បាប់ចុងអាទិត្យ ដដែលជាម៉ោងនៃការរៀបចំដ៏ធំ។
ប្រើកូនសោសារអាចហៅ ហើយប៉ុន្តែសោសារជាអ្នកហៅ នាពេលនោះអំពីហាប៊ីឡូន ហើយប៉ុន្តែសោសារ
ត្រូវបានសម្លាប់នៅក្នុងយប់នោះឯងដដែលការសរសេរដោយដៃនៃលោកលេខាធិការដ៏ល្អ
ញាតិ។

នៅរំលោភព្រះទាំងអស់ មានម្យ៉ាងនៃដៃនៃមនុស្សមួយលេចចេញមក
ហើយសរសេរលើមុខជើងចង្កៀងលើសាបជញ្ជាំងនៃព្រះរាជវាំងរបស់សុតចេ
ហើយសុតចេបានទតឃើញផែនការនៃដៃកំពុងសរសេរ។ ដានីយ៉ែល 5:5។

«ម៉ោងដដែលនោះ» ដដែលអ្នកសរសេរបានសរសេរលើជញ្ជាំង
បានកំណត់បង្ហាញពេលវេលាដដែលច្បាប់ចុងអាទិត្យដដែលបានសរសេរ បំផុតគឺ «ជញ្ជាំង»
នៃការបំបែករវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ នៅពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យមកដល់
ហើយបន្ទាប់មក ហាប៊ីឡូនក៏បានបញ្ចប់ ដូចសហរដ្ឋអាមេរិកក៏បញ្ចប់ដែរ
ក្នុងនាមជានគរទីបួនរំលឹកនូវព្រះគម្ពីរ។ ក្នុងនាមជានគរទីបួនរំលឹក
សហរដ្ឋអាមេរិកគឺជាអំណាចដដែលសោយរាជ្យអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំជានិមិត្តរូប
នៅក្នុងអសោយ ជំពូក ២៣ នៅពេលស្រីពស្វយន្តទ្រឹស្តីត្រូវបានបំបែកចេញ។ នគរ ឬ សុតចេ
ដដែលអសោយយោងទៅដល់ គឺជាគ្រាន់ចិត្តសិបឆ្នាំ
ហើយនគរដដែលបានសោយរាជ្យអស់ចិត្តសិបឆ្នាំនៅក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរ គឺហាប៊ីឡូន។
ការដួលរលំនៃហាប៊ីឡូនរបស់ប៉ុន្តែសោសារ ជាបុរសទេសម្បត្តិការដួលរលំនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
នៅពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យ ដដែលនៅទីនោះ អ្នកសរសេរលើជញ្ជាំង
សុបក្សនានឹងការនិយាយដូចនាគ នរិវរណៈ ជំពូក ១៣។

ក្នុងវិវរណៈ ជំពូកដប់ប្រាំបី
ការវិនិច្ឆ័យទៅលើហាប៊ីឡូនចាប់ផ្តើមនៅពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យក្នុងខន្ទីប្តូន

នៅពេលដែលសំឡេងទីពីរបញ្ចូលគ្នាថា ការិនីច្បងយន្តរបស់នាងមកដល់កន្លែងមួយម៉ោង ហើយក៏កន្លែងមួយផងដែរ។

ហើយខ្ញុំឮបានសំឡេងមួយទៀតពីស្ថានសួគ៌ថា៖ «ចូរចេញពីនាងមក បុរាណសុភវរស្ថយនឹងអើយ
ដើម្បីបីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណីកែកន្លែងអំពីហឫទ័យរបស់នាង
ហើយដើម្បីបីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលបានទុក្ខកម្មរបស់នាង។
ដុបិតអំពីហឫទ័យរបស់នាងបានឡើងដល់ស្ថានសួគ៌ហើយ
ហើយព្រះបាទនីកចាត់អំពីទុក្ខចរិតរបស់នាង។ ចូរសងនាងវិញ
ដូចជានាងបានសងដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយចូរសងទុក្ខនាងដល់នាង
តាមការបុរាណវិទ្យារបស់នាង៖ កន្លែងពង្សនាងបានបំពេញ
នោះចូរបំពេញឲ្យនាងទុក្ខនាងវិញ។ តាមប៉ុន្មានដែលនាងបានលើកតម្កល់ខ្លួនឯង
ហើយរស់នៅដោយសុខសួរលុបបុរាណវិទ្យា នោះចូរផ្តល់ទារុណកម្ម
និងសេចក្តីទុក្ខខ្សោយដល់នាងប៉ុណ្ណោះដែរ៖
ដុបិតនាងនិយាយក្នុងចិត្តរបស់នាងថា “ខ្ញុំអង្គុយជាមហាក្សត្រី
ហើយមិនមែនជាស្ត្រីមេម៉ាយទេ ហើយខ្ញុំនឹងមិនឃើញសេចក្តីទុក្ខខ្សោយឡើយ”។
ហេតុដូច្នេះហើយ ទុក្ខកម្មរបស់នាងនឹងមកដល់កន្លែងតែមួយ គឺសេចក្តីស្លាប់
ការកាន់ទុក្ខ និងទុក្ខក្រិក្រស្រពៃណី ហើយនាងនឹងត្រូវបំផុសឲ្យដោយភ័យខ្លាចទាំងស្រុង៖
ដុបិតព្រះអម្បាលជាព្រះ ដល់វិនិច្ឆ័យនាង ទ្រង់មានព្រះចេតនាខ្ពស់កុលា។
ហើយស្តេចទាំងឡាយនៃនៃដី ដែលបានបុរាណវិទ្យាអំពីជិតកុបកំ
នឹងរស់នៅដោយសុខសួរលុបបុរាណវិទ្យាជាមួយនាង នឹងយំសោកនាង
និងកាន់ទុក្ខចំពោះនាង នៅពេលពួកគេឃើញផ្លូវនៃនៃការរស់របស់នាង
ដោយឈរនៅឆ្ងាយ ពីព្រោះខ្លាចទារុណកម្មរបស់នាង ហើយនិយាយថា
“រទេនាហើយ! រទេនាហើយ! ក្នុងហឫទ័យនៃនោះ ក្នុងដំណឹងពួកនោះអើយ!
ដុបិតកន្លែងមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ ការិនីច្បងយន្តរបស់អ្នកបានមកដល់ហើយ”។ វិវរណៈ
18:4-10។

យ៉ាងច្បាស់ ការិនីច្បងយន្តជាបន្តបន្ទាប់លើហឫទ័យ
ចាប់ផ្តើមនៅក្នុងច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃខែទីបួន
ពេលដែលព្រះទ្រង់ហៅហ្វូងចៀមឯទៀតរបស់ទ្រង់ឲ្យចេញពីហឫទ័យ។
យ៉ូបានកំណត់សម្គាល់ពេលវេលានៃការិនីច្បងយន្តរបស់នាងថាជាទាំង «មួយចុង» និង
«មួយម៉ោង» ដោយបញ្ជាក់ថា និមិត្តសញ្ញានៃពេលវេលាគួរយល់ថាជានិមិត្តសញ្ញា។
បុណ្យរំលងគួរតែត្រូវបានបុរាណវិទ្យាក្នុងខែទីមួយ ហើយបុណ្យរំលងសរុបតាមឈើឆ្កាង
ដែលជាបន្តបន្ទាប់សរុបតាមច្បាប់ចុងអាទិត្យ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងលោកម៉ូសេ និងលោកអាវ៉ុន នៅស្រុកអស៊ីរ៉ាថា៖
«ខនេះគួរជាខែដ៏ប្លែកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។
វាគួរជាខែទីមួយនៃឆ្នាំសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។
ចូរប្រាប់ដល់សហគមន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងមូលថា នៅចុងខែដប់នៃខែនេះ
មនុស្សសត្វរូបគ្រប់យ៉ាងក្នុងចៀមមួយតាមគ្រួសារបីការបស់ខ្លួន
គឺក្នុងចៀមមួយសម្រាប់មួយផ្ទះ។ ប៉ុន្តែ បើគ្រួសារនោះតូចពេកសម្រាប់ក្នុងចៀមមួយ
នោះឲ្យគាត់ និងអ្នកដឹកខាងដៃនៃនោះជាប់ផ្ទះគាត់យកមកគ្រួសារ តាមចំនួនមនុស្ស។
គួររាប់សម្រាប់ក្នុងចៀមនោះ តាមដំណើរមនុស្សសត្វរូបរាងបរិក្ខេបបាន។
ក្នុងចៀមរបស់អ្នករាល់គ្នាគួរជាសត្វគត់ខ្ទប់នោះ ជាឈ្មោះ អាយុមួយឆ្នាំ។

អ្នករាល់គ្នាគួររយកវាចញ្ជាពីចៀម ឬពីពពែ។
ហើយអ្នករាល់គ្នាគួររកសាវត្រក្នុងចុងទីដប់បួននៃដៃដៃ។
រួចសហគមន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងមូលគួរសម្លាប់វានៅពេលល្ងាច។ និក្ខមន៍ 12:1-6។

ពិធីបុណ្យរំលងគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃដំណើរការបំបាត់កេសុត
ហេតុដូច្នេះវាជានិមិត្តរូបនៃដំណើរការបំបាត់កេសុត
ដែលនៅទីនោះវិញសុរាបគុណនឹងចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។
រោងឧបសគ្គគួរមានតំបន់ទីបួននៃដៃដៃ ដូច្នេះហើយជានិមិត្តរូបនៃការ
រលឹកកម្មក្នុងពួកជំនុំដែលមានជ័យជម្នះទីបួននៃដៃដៃសញ្ញាមួយ
នៃពេលវេលាចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។ «ម៉ោង» «ថ្ងៃ» «ខែ» និង «ឆ្នាំ» នៃទេវតាទីពីរ
កំពុងកំណត់សម្គាល់ចាប់ផ្តើមអាទិត្យ ហើយតាមបន្ទាប់ពីបន្ទាប់
ការបង្ហាញពេលវេលានីមួយៗទាំងនោះសុរាបគុណនឹងចាប់ផ្តើមអាទិត្យ
នៅពេលបិទសមសុរាបគុណ។ នៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យ
រយៈពេលទីពីរនៃការបង្ហាញរបស់សម្តេចប៉ាបចាប់ផ្តើមទីបួន
ដោយរយៈពេលទីមួយគឺ ១,២៦០ ឆ្នាំ ដែលមាននាថ្ងៃអនុក្រក្របុគ្គលក្នុងសម័យនោះសុ
រាបគុណនៃការទៅកាន់ព្រះអម្ពចាស់នៅក្នុងក្រុមបុរាណ ដោយស្ម័គ្រថា «តើដល់ពេលណាទៀត»
រហូតដល់អំណាចសម្តេចប៉ាបគួរមានជំនុំដូច្នេះ។ នៅក្នុងការដកឈាមប៉ាបលើកទីពីរ
ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់បុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ថា ពួកគេមិនចាំបាច់ព្យាយាមរកអំពីអ្វីដែលពួកគេ
នឹងនិយាយនៅពេលគួរបង្ហាញទីបួនទីបួន។

ប៉ុន្តែ កាលណានៅអ្នករាល់គ្នានៅ ហើយបុគ្គលអ្នករាល់គ្នាទីបួនវិញ
នោះកុំគិតជាមុនទីបួនថា អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយអ្វី
ហើយកុំគិតជាមុនថាមុនផងដែរ ប៉ុន្តែអ្វីដែលគួរមានបុរាណនៃអ្នករាល់គ្នា
ក្នុងម៉ោងនោះ ចូរនិយាយអ្វីនោះចុះ ដូចអ្នកដែលនិយាយ
មិនមែនជាអ្នករាល់គ្នាទេ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាវិញ។ ម៉ាកុស 13:11។

នៅក្នុងទេវតាទីមួយ មនុស្សមានរងទុក្ខខវេទនាអស់រយៈពេលមួយរហូតដល់ឆ្នាំ
ឆ្នាំទាំងនោះមានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 27 ខែកុកដា ឆ្នាំ 1299
ហើយមានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 27 ខែកុកដា ឆ្នាំ 1449
នៅពេលទេវតាទាំងបួនមានលំដាប់ទាំងបួន ដែលមានគួរបង្ហាញទុកសម្រាប់ម៉ោង ថ្ងៃ ខែ
និងឆ្នាំ ដើម្បីសម្រាប់មនុស្សមួយភាគបី។ រយៈពេលនៃការរងទុក្ខខវេទនានេះកំណត់ឲ្យ
រយៈពេលនៃការបង្កើតរូបសត្វសាហាវនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ រយៈពេលនោះគឺជាដប់ប្រាំថ្ងៃ
ដែលគួរមានកំណត់នៅក្នុង លើវិន័យ ជំពូកមុខបី
ចាប់ពីបុណ្យគួររហូតដល់បុណ្យទីបួននៃកេសុត។ រយៈពេលនៃការបង្កើតរូបសត្វសាហាវគឺពី
9/11 រហូតដល់ចាប់ផ្តើមអាទិត្យ ប៉ុន្តែរយៈពេលនៃការប្រកាសសារនៃស្តេចអេឌ្រាតុរ
គឺជាហេតុផលមួយនៃការបង្កើតរូបសត្វសាហាវ ចាប់ពី 9/11
រហូតដល់ចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។

ការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃការបោះត្រា ក៏ជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា
នៃការកកើតរូបសត្វនោះផងដែរ។ កុរុម្មយកំពុងបង្កើតចិត្តសម្រាប់ត្រូវរបស់ព្រះ;
ខណៈកុរុម្មយទៀតកំពុងបង្កើតរូបសត្វនោះ។
រយៈពេលនោះនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក
សុរាបគុណនឹងរយៈពេលដូចគ្នានៅក្នុងពិភពលោក
ដែលចាប់ផ្តើមនៅក្នុងចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។ «ខែ»

«ហើយខ្ញុំមានយើង ហើយមានពួកវាតាមនាក់ហោះកាត់កណ្តាលមេ

ទាំងនិយាយដោយសំឡេងខ្លាំងថា វេទនា! វេទនា! វេទនា! ដល់ពួកអ្នកកន្លែងនៃដី
ដោយព្រោះសំឡេងក្នុងដីនៃសល់របស់វេទនាប្តីរូប ដល់ហៀបនឹងផ្តល់ក្រវ៉ា។ វិវរណៈ
8:13។

«ថា វេទនាទាំងបី ជាប់ទាក់ទងគ្នាយ៉ាងមិនអាចបំបែកចេញពីគ្នាបានជាមួយនឹងក្រវ៉ាបើ
ចុងក្រវ៉ាដោយក្នុងចំណោមក្រវ៉ាទាំងប្រាំពីរ គឺមួយវេទនានឹងមួយក្រវ៉ា
នេះគួរឲ្យបានបញ្ជាក់ឲ្យយល់ពីការសង្ស័យទាំងអស់ ដោយសារការពិតថា
នៃពេលវេទនាផ្តល់ក្រវ៉ាបែបវេទនាប្តីរូបបានបញ្ជាក់ គោរពសរសេរថា៖
“វេទនាមួយបានកន្លងផុតទៅហើយ; ហើយ មើលចុះ នៃពេលវេទនាមួយ
នឹងមានវេទនាពីរទៀតមក។” វិវរណៈ 9:12។ ហើយនៃពេលវេទនាប្តីរូបមួយបានបញ្ជាក់
គោរពសរសេរថា៖ “វេទនាទីពីរបានកន្លងផុតទៅហើយ; ហើយ មើលចុះ
វេទនាទីបីកំពុងមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ហើយវេទនាទីប្តីរូបបានផ្តល់ក្រវ៉ាឡើង។” វិវរណៈ
11:15។»

«ឥឡូវនេះ ទេវតានេះ ដល់បុរាណសម័យពីការមកដល់នៃវេទនាទាំងបី
ហើយដល់ជាប់ទាក់ទងដោយមិនអាចបំបែកចេញពីគ្នាបើចុងក្រវ៉ាដោយនៃក្រវ៉ាទាំងប្រាំពីរ
បានក្នុងគ្រប់គុណដោយមិនអាចបំបែកចេញពី “វេទនាទីបី” ក្នុងវិវរណៈ 14 ផងដែរ។»

«ដើម្បីបិទឲ្យអាចមើលឃើញថា
រឿងនេះគឺជាការប្រាកដជាក់លាក់ល្អិតល្អន់ទាំងអស់ផងដែរ
សូមឲ្យយើងចាប់ផ្តើមពីសាររបស់វេទនាទីបី ក្នុងវិវរណៈ 14 ហើយតាមដានការតភ្ជាប់
បំបែកដោយផ្ទាល់របស់វាចម្បងក្រវ៉ាដោយទៅដល់ដើមកំណើតរបស់វា។»

ពាក្យដំបូងៗនៃក្នុងកំណត់ត្រាអំពី «វេទនាទីបី» គឺ៖
«ហើយវេទនាទីបីបានដើរតាមពួកគេ»។ វិវរណៈ 14:9។ នេះបង្ហាញថា
មានអ្នកខ្លះបានទៅមុនរួចហើយ ដល់វេទនាទីបី «បានដើរតាម»។

«ដូច្នេះ ចូរយកខ្លួននោះមកពិចារណា៖
“ហើយមានវេទនាមួយទៀតបានតាមមកក្រវ៉ា”។ នេះបង្ហាញថា
វេទនាមួយរូបក៏បាននាំមុខរូបនេះផងដែរ ដល់នៃពេលវេទនាតាមមកក្រវ៉ា
វាផ្ទុយឲ្យវាក្លាយជា “មួយទៀត”។»

«ឥឡូវនេះ ចូរវិលត្រឡប់ទៅខ្លឹមសារមួយវិញ៖ “ហើយខ្ញុំបានឃើញវេទនាមួយទៀត”។
នេះក៏បញ្ជាក់ផងដែរថា មានវេទនាមួយបានទៅមុនហើយ ដល់បណ្តាលឲ្យវេទនានេះ
ខណៈដល់វាហោះនៃកំណើតដោយ គួរឲ្យបានហៅថា “មួយទៀត”។»

«បើតាមដានចម្បងក្រវ៉ាដោយទៅទៀតនៃក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
យើងមិនឃើញវេទនាមួយឡើយ លើកលែងតែវេទនាតែមួយទៀតប្តីរូប
រហូតទាល់តែយើងមកដល់ខ្លឹមសារនៃពួកទីដប់; ហើយនៃទីនោះ យើងអានថា៖
‘ហើយខ្ញុំបានឃើញវេទនាដ៏មានឫទ្ធានុភាពមួយទៀត’។ ពាក្យសម្ព័ន្ធនេះ
ដូចដល់ពីមុន បញ្ជាក់ថា មុនវេទនានេះ មានវេទនាមួយរួចហើយ
ដល់នៃពេលវេទនានេះចេញមក ផ្ទុយឲ្យគេនិយាយអំពីវាថា «មួយទៀត»។»

«ហើយយើងតាមគ្រឡប់ទៅក្រវ៉ាដោយបន្តថ្ងៃមួយទៀត
យើងមិនឃើញមានវេទនាណាមួយឡើយ លើកលែងតែវេទនាតែមួយទៀតប្តីរូប
និងវេទនាតែមួយទៀតប្តីរូប រហូតដល់យើងទៅដល់ចុងក្រវ៉ាដោយនៃពួកទីប្រាំបី;
ហើយនៃទីនោះ យើងអានដល់ដើមកំណើតដំបូងបំផុត ព្រោះយើងអានថា៖

«ខ្ញុំឮបានមើល ហើយបានឮទេវតាមួយ»—មិនមែន «ទេវតាមួយទៀត» ទេ
ប៉ុន្តែជាមូលដ្ឋានដំបូង គឺ «ទេវតាមួយ»។»

«ដូច្នេះ ចាប់ផ្តើមពីវិវរណៈ 8:13 មានលំដាប់ទេវតាមួយដែលបន្តគ្នាជាប់គ្នាគ្នាដាច់
ដោយភ្ជាប់គ្នាតាមរយៈពាក្យ «មួយទៀត» រហូតដល់ទេវតាទីបីនៅក្នុង វិវរណៈ 14
ជាមួយនឹងសាររបស់គាត់។ ដូច្នេះ»

«ខ្ញុំឮបានមើលយើង ហើយបានឮទេវតាមួយរូប»។ វិវរណៈ ៨:១៣។

«ហើយខ្ញុំឮបានយើងទេវតាដ៏មានអំណាចមួយអង្គទៀត»។ វិវរណៈ ១០:១។

«ខ្ញុំឮបានយើងទេវតាមួយទៀត»។ វិវរណៈ 14:6។

«ហើយមានទេវតាមួយទៀតមានតាមមកក្រោយ»។ ខទី ៨។

«ហើយទេវតាទីបីមានតាមពួកគេមក»។ ខទី ៩។

«បុរាណជាតំនូសបុរាណសាមញ្ញខាងក្រោមនេះនឹងជួយឱ្យយើងច្បាស់អំពីទំនាក់ទំនង
រវាងទេវតាដែលបុរាណសាស្ត្រទេវតាទាំងបីនៃត្រៃបិដកក្រោយក្នុងចំណោមក្រុមទាំងបួនពីរ
និងសាររបស់ទេវតាទីបីនៅក្នុង វិវរណៈ 14»

«ត្រៃបិដក វិវរណៈ ៨:៧»

«ត្រៃបិដក វិវរណៈ 8:8»

«ត្រៃបិដក វិវរណៈ ៨:១០»

«ត្រៃបិដក វិវរណៈ ៨:១២ «ទេវតាមួយ»—រទេនា រទេនា រទេនា។ វិវរណៈ ៨:១៣។

«ត្រៃបិដក វិវរណៈ 9:1-11 / រទេនាទីមួយ»

« ត្រៃបិដក វិវរណៈ ៩:១៣ ដល់ ១១:១៣ រទេនាកម្មវិធីពីរ « ទេវតាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពួកម៉ែនាក់ទៀត »។
វិវរណៈ ១០:១ »

«សំឡេងត្រៃបិដក វិវរណៈ ១១:១៣-១៩ រទេនាទី ៣ «ទេវតាមួយផ្សេងទៀត»។ វិវរណៈ ១៤:៦»

«មួយទៀតមានតាមមកក្រោយ»។ វិវរណៈ 14:6

«ទេវតាទីបីមានតាមពួកគេមក»។ វិវរណៈ 14:9។

«អត្ថបទនៃពាក្យនេះនឹងនាំយើងទៅដល់៖
ឥឡូវនេះអាចមើលឃើញបានយ៉ាងច្បាស់លាស់ដូចជាមុន
តាមរយៈការពិចារណាអំពីអ្វីដែលសាររបស់ទេវតាទីបីពិតជាមានក្នុងខ្លួនវាឯង៖
តាមន័យផ្ទាល់របស់វា ពាក្យថា "ទេវតាទីបី" ច្បាស់ណាស់ សំដៅទៅលើទេវតាទីបី
ក្នុងចំណោមលំដាប់នៃទេវតាបី។ ដូចដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងច្បាប់ហើយ លំដាប់នៃទេវតាបីនេះ
ដែលមុនគ្នាៗនាំយកសារមួយ ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងជំពូកទីដប់បួន
នៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ខ ៦-១២។ សាររបស់ទេវតាទាំងបីនេះ បញ្ចូលគ្នា
និងឈានដល់កំពូលនៅក្នុងសាររបស់ទេវតាទីបី ដែលមិនឈប់បន្តលឿន
រហូតដល់ការច្បាស់លាស់នៃខ្លួនវា
ហើយត្រូវបានរៀបចំឱ្យយើងសម្រាប់ការយល់ដឹងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីបញ្ជាក់គាត់។»

«សាររបស់ទេវតាទីបី» ខ្ញុំលួនវាផ្ទាល់ ដូចដដែលគួរឲ្យមានបុរាណក្នុងពាក្យរបស់ទេវតាទីបី មានដូចតទៅ៖ «ហើយទេវតាទីបីមានមកតាមពួកគេ ដោយនិយាយដោយសំឡេងខ្លាំងថា បើអ្នកណាមួយថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវ និងរូបរបស់វា ហើយទទួលសញ្ញាញរបស់វាទៅលើផ្ទះរបស់ខ្លួន ឬនៅលើដីរបស់ខ្លួន អ្នកនោះនឹងជីកស្រានព្រះពិរោធរបស់ព្រះ ដដែលគួរឲ្យមានចាក់ពពួនដោយឥតលាយចូលក្នុងពងនៃស្រែចេកគឺខឹងរបស់ទ្រង់ ហើយគាត់នឹងគួររងទុក្ខខន្ធនោះដោយភ័យខ្លាច និងសុពាន់ជ័រ នៅចំពោះមុខពួកទេវតាបរិសុទ្ធ និងនៅចំពោះមុខកូនចៀម; ហើយផ្តល់នូវការរងទុក្ខខន្ធនោះរបស់ពួកគេឡើងទៅអស់កល្បជានិច្ចតទៅ; ហើយពួកអ្នកដដែលថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវ និងរូបរបស់វា នឹងអ្នកណាដែលដដែលទទួលសញ្ញាញនៃម្តាយរបស់វា គុមានសចេកគឺសម្បកទេ ទាំងថ្មទាំងយប់។ នៅទីនេះគឺជាការអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ; នៅទីនេះគឺជាពួកអ្នកដដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងសចេកគឺជនឱ្យរបស់ព្រះយស្មើ»។

«នេះជាសាររបស់ទេវតាទីបី ដូចដដែលវាយនចំ ដោយបំបែកចេញពីសារទាំងពីរផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែ តាមពិតទៅ វាមិនអាចគួរឲ្យមានចាក់ទុកជាដាច់ដោយឡែកបានឡើយ; ហើយក៏មិនអាចផ្សំវិធីវាយនចំដោយឡែក ដូចជាវាតែងតែជាសារតម្លៃ ដាច់ដោយឡែក សម្រាប់លោកីយ៍មានដៃ; ព្រោះពាក្យដំបូងបំផុតដែលទាក់ទងនឹងវាគឺ៖ «ទេវតាទីបីមានតាមពួកគេមក»។ ដូចនេះ តាមរយៈពាក្យដំបូងបំផុតនៃសារនេះផ្ទាល់ យើងគួរឲ្យមានបញ្ជូនឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ មិនមែននឹកតម្លៃប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដែលទាំងពីរ ដដែលមានមកមុនវា។ ហើយពាក្យក្រិកដែលមានបកប្រែថា «មានតាម» នោះ មានន័យមិនមែនថាតាមដោយដាច់ពីគេឡើយ ឬមិនមែននឹកតម្លៃតាមប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែមានន័យថា «តាមជាមួយ» ដូចជាទាហានតាមមេបញ្ជាជាការរបស់ខ្លួន ឬអ្នកបម្រើតាមម្ចាស់របស់ខ្លួន; ហេតុនេះហើយ «តាមនរណាម្នាក់ក្នុងកិច្ចការមួយ; អនុញ្ញាតឲ្យខ្លួនឯងគួរឲ្យមានដឹកនាំ»។ នៅពេលប្រើចំពោះវត្ថុការណ៍ទាំងឡាយ វាមានន័យថា តាមមកជាលទ្ធផល; តាមមក «ជាផលវិបាកនៃអ្វីមួយ ដដែលមានកើតមានមុនហើយ»។ ដូចនេះ ចំពោះបុគ្គល ទេវតាទីបីតាមជាមួយទេវតាទាំងពីរ ដដែលមានមកមុន; ហើយសាររបស់គាត់ ក្នុងនាមជាឱ្យឯមួយ តាមមកជាលទ្ធផល ឬជាផលវិបាក នៃអ្វីទាំងឡាយដែលមានកន្លងមកមុន។»

«ប៉ុន្តែ អំពីទេវតាទីពីរ ក៏មានសចេកគឺមានសរសេរថា៖ “ហើយមានទេវតាម្នាក់ទៀត តាមមកក្រោយ”។ ដូចជាទេវតាទីបី ដដែលតាមទេវតាទីពីរ នោះទេវតាទីពីរ ក៏ដូចគ្នា គឺតាមទេវតាទីមួយដែរ។ ហើយអំពីទេវតាទីមួយ មានសចេកគឺមានសរសេរថា៖ “ហើយខ្ញុំឮឲ្យមានយើងទេវតាម្នាក់ទៀត ហើយទៅ” ជាដើម។ នេះគឺជាទេវតាទីមួយ ក្នុងចំណោមលំដាប់បីនេះ។ មានម្នាក់ទៀតតាមជាមួយគាត់; ហើយទេវតាទីបី ក៏តាមជាមួយពួកគេដែរ។ មានលំដាប់បន្តគ្នា ក្នុងរូបរាងបន្តការលេចឡើងរបស់ពួកគេ; ប៉ុន្តែ កាលណាទាំងបីមានលេចឡើងជាបន្តបន្ទាប់ហើយ នោះពួកគេក៏បន្តតទៅជាមួយគ្នា ដូចជាមួយតម្លៃ។ ទេវតាទីមួយ បន្តសាររបស់ខ្លួនឡើង; ទេវតាទីពីរ ក៏តាមមក ហើយរួមជាមួយទេវតាទីមួយ; ទេវតាទីបី ក៏តាមពួកគេមក ហើយរួមជាមួយពួកគេផងដែរ; ដូចនេះ កាលណាទាំងបីមានរួមគ្នា

ហើយបន្តទៅក្នុងអំណាចរបស់ពួកគេ នោះពួកគេក្រោយជាសាវ័ន្តខ្មាំងកុលា
មានបីជាន់ និងមានសំឡេងខ្លាំង។ គួរការទាំងអស់នេះ
ទើបធុរ្តិយសាររបស់ទេវតាទីបីគ្រប់លក្ខណ៍; ហើយសាររបស់ទេវតាទីបី
មិនអាចគួរមានបុរាណយ៉ាងពិតប្រាកដបានឡើយ
បើគ្មានការបុរាណទាំងអស់នោះ។»

“ដូច្នេះ តើសារបីជាន់នោះ នៅក្នុងផ្ទះនីមួយៗរបស់វា
ជាអ្វី?—នេះគឺជាសារទីមួយ៖
‘ហើយខ្ញុំឮបានយូរពីព្រះវិញ្ញាណមួយទៀតហើយនៅកណ្តាលមួយ
មានដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច សម្រាប់បុរាណដល់អស់អនក្សណ៍នៃនៃ
ដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រួសារ ភាសា និងបុរាណទាំងឡាយ
ដោយនិយាយដោយសំឡេងខ្លាំងថា ចូរក្រោកខ្លាចព្រះ
ហើយច្បាស់ល្អិតអស់ទាំងចុះ ដូច្នេះម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ
ហើយច្បាស់បង្កគំនិតព្រះអង្គក្នុងលោកបង្កក្តីតម្រើ ផែនដី សមុទ្រ
និងបុរាណទីកន្លែងឡាយ។’”

«នេះគឺជាសារទីពីរ៖ “ហើយមានទេវតាមួយអង្គទៀតតាមមក ដោយពោលថា
ហើយបានដួលរលំហើយ បានដួលរលំហើយ គឺទីក្នុងដំនេះ ពីព្រោះនាងបានធុរ្តិយ
សាសន៍ទាំងអស់ផ្សេងៗនៃសេចក្តីកំហឹងរបស់អំពើសហយស្មន៍របស់នាង។”»

«ហើយនេះជាទេវតាទីបី៖ “រួចទេវតាទីបីបានតាមពួកគេមក
ទាំងពោលដោយសំឡេងខ្លាំងថា បើអ្នកណាថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវ និងរូបរបស់វា
ហើយទទួលសញ្ញារបស់វាដែលផ្សេងៗរបស់ខ្លួន ឬនៃលើដៃរបស់ខ្លួន
អ្នកនោះនឹងផ្អាកស្បែកព្រះពិរោធរបស់ព្រះ
ដែលបានចាក់ដោយឥតលាយចូលក្នុងពងនៃសេចក្តីក្រវោធរបស់ទ្រង់;
ហើយអ្នកនោះនឹងគួររំលោភដោយភូមិ និងសុពាន៍ជ័រ
នៃចំពោះមុខពួកទេវតាបរិសុទ្ធនៃនៃចំពោះមុខកូនចៀម៖
ហើយផ្សេងៗនៃសេចក្តីរំលោភរបស់ពួកគេឡើងទៅអស់កល្បជានិច្ច៖
ហើយពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវ និងរូបរបស់វា
ហើយអស់អ្នកដែលទទួលសញ្ញានៃឈ្មោះរបស់វា
គ្មានសេចក្តីសម្រាកទាំងចុងទាំងយប់ឡើយ។
នេះហើយជាសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធនៃ
នៃទីនេះគឺពួកអ្នកដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងសេចក្តីជំនឿនៃព្រះយស្មើ។”»

«ការក្រឡាមើលបន្តតិចទៅលើពាក្យពេចន៍នៃសារទាំងនីមួយៗនេះ
នឹងបង្ហាញឲ្យយើងឮនូវគំនិតដែលស្ថិតនៅក្នុងពាក្យក្រិកថា “followed”
ដែលមានន័យថា “ដើរតាមមកជាផលវិបាកមួយ”។
ទេវតាទីមួយកាន់កាប់ដំណឹងល្អនៃអស់កល្បជានិច្ច
ដើម្បីបុរាណដល់សត្វលោកគ្រប់រូប
ដោយអំពាវនាវដល់មនុស្សទាំងអស់ឲ្យក្រោកខ្លាចព្រះ និងច្បាស់ល្អិតអស់ទ្រង់
ហើយច្បាស់បង្កគំនិត ពីព្រោះម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ។
ការបដិសេធសារនេះ បង្កក្តីតម្រើថាភាពមួយដែល ជាផលវិបាកនៃការបដិសេធនោះ
គួរមានពិពណ៌នានៅក្នុងពាក្យសម្តីរបស់ទេវតាទីពីរ ដែលដើរតាមមក។
ហើយដោយសារការបដិសេធសារទីមួយ និងដោយសារផលវិបាកនៃការបដិសេធនោះ

ដូចដែលបានប្រកាសក្នុងសារទីពីរ នោះសូមឆន្ទាភាពមួយគ្នាឱ្យបានបង្កកើតឡើង
ជាផលវិបាកបន្តថ្ងៃម្សៀត ដល់តម្រូវឲ្យទេវតាទីបីគ្រូដើរតាមពួកគេមក
ដោយប្រកាសដោយសំឡេងខ្លាំងនូវការព្រមានដ៏គួរឲ្យរន្ធត់របស់គាត់
ប្រឆាំងនឹងអំពើអាក្រក់ដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាចដល់បានកើតឡើងជា
ផលវិបាកទុរដេងនៃការបដិសេធសារទីមួយ»។

«ហើយថា សំឡេង និងកិច្ចចង្អុលរបស់ទេវតាទីបី
បានលាយបញ្ចូលគ្នាជាមួយនឹងរបស់ទេវតាទីមួយ
នោះគឺចូលរួមជាមួយពាក្យបញ្ជាបង្គាប់របស់គាត់ថា៖ “នោះទីនេះ
គឺជាអស់អុនកដល់កាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងសច្ចក្រឹត្យនៃព្រះយេស៊ូវ”;
ពីព្រោះនេះគឺជាគោលបំណងនៃការប្រកាសដ៏ល្អល្អអស់កល្បជានិច្ច។
នេះគឺជាខ្លឹមសារនៃការកោតខ្លាចព្រះ និងថ្វាយសិរីល្អអស់ទ្រង់
ហើយនៃការថ្វាយបង្គំ “ព្រះអង្គគង់លើឋានបង្កកើតសូមសួរ និងជននី និងសមុទ្រ
និងបុរាណទីកន្លែងឡាយ”។ ការកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងសច្ចក្រឹត្យនៃព្រះយេស៊ូវ គឺជារឿងតម្លៃយកតម្លៃនៃអំណាចឲ្យព្រលឹងណាមួយឈរ
មាំមួនបាននៅក្នុងម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់ ដល់ទេវតាទីមួយបានប្រកាសថា
“បានមកដល់ហើយ”»។

«ភូមាម្យាបន្ទាប់ពីពាក្យបញ្ជាបង្គាប់នៃទេវតាទីបី គឺមាន
‘បានឮសំឡេងមួយពីសូមសួរនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា ចូរសរសេរ ថា
មានពាក្យហើយអស់អុនកស្រាប់ដល់ស្រាប់ក្នុងព្រះអម្ចាស់
ចាប់តាំងពីពេលនេះតទៅ’—គឺចាប់ពីពេលនេះតទៅ។ វិវរណៈ 14:13។
ហើយភូមាម្យាបន្ទាប់ពីនេះ គឺមានពាក្យថា ‘ហើយខ្ញុំបានមើល ហើយមើល!
មានពាក្យសម្លេង ហើយលើពាក្យនោះមានមុនាក់អង្គុយ
បុរាណបុរាណនឹងព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្ស ទ្រង់ពាក់មកដោយមួយលើព្រះសិរីសា
ហើយកាន់កណ្តុដៀវមុតមួយនៅក្នុងព្រះហស្ត។
ហើយទេវតាមួយទៀតបានចេញពីព្រះវិហារ
ស្រកែដោយសំឡេងខ្លាំងទៅកាន់ព្រះអង្គគង់លើអង្គុយលើពាក្យថា
ចូរបញ្ជូនពាក្យដៀវរបស់ទ្រង់ ហើយចូរចុះ ដុបតដល់ពេលសម្រាប់ទ្រង់ចូរតហើយ
ពីព្រោះផលចម្បងនៃនៃដីឡើងហើយ។ ហើយព្រះអង្គគង់លើអង្គុយលើពាក្យ
ក៏បានបញ្ជូនពាក្យដៀវរបស់ទ្រង់លើដីនៃដី ហើយដីនៃដីក៏ត្រូវបានចូរតចេញ។’ វិវរណៈ
14:14-16។ ហើយ ‘ផលចម្បង នោះគឺជាទីបញ្ចប់នៃលោកិយ។’ ម៉ាថាយ 13:39»

«មុតដទៀតៗ ទេវតាទីបី ពិសេស បានព្រមានមនុស្សទាំងអស់
ប្រឆាំងនឹងការថ្វាយបង្គំសក្រសាហាវ និងរូបរបស់វា មិនថាវាទាំងនេះអាចជាអ្វីក៏ដោយ;
ហើយ ពីវិវរណៈ 19:11-21 យើងឃើញថា សក្រសាហាវ និងរូបរបស់វា “នោះវាស់”
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់យាងមកក្នុងពាក្យនៃសូមសួរ ហើយ “ទាំងពីរ”
ត្រូវបានបំផ្លាញដោយសិរីរុងរឿងនៃការយាងមករបស់ទ្រង់។

«ការពិតទាំងនេះបង្ហាញថា សាររបស់ទេវតាទីបី គឺជាសារដ៏មានអំណាច មួយសារបិដុនកែ
ដល់បន្តឡើងដោយសំឡេងខ្លាំង ហើយចេញទៅដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍
និងគ្រប់វង្សសត្វក្នុង និងគ្រប់ភាសា និងគ្រប់បុរាណវិទ្យា
នោះមុនការយាងមកដល់ទីពីររបស់ព្រះអម្ចាស់បន្តិច;
ហើយសារនោះផ្ទុកឲ្យការចម្រើនរបស់ចំណូលផលនៃដីគ្រប់គ្រាន់ឡើង
និងរៀបចំបុរាណវិទ្យាមួយក្រុមឲ្យបានគ្រប់រៀបចំល្អនៃសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់

ដូចជាសាររបស់យ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ
បានរៀបចំផ្តល់សម្រាប់ការយាងមកជាលើកទីមួយរបស់ព្រះអម្ពចាស់។ ហេតុនេះហើយ
វាជាសារចុងក្រោយ សារបិទបញ្ចប់ របស់ព្រះទៅកាន់លោកិយ»។

«ហើយឥឡូវនេះ

ដោយមានការយល់ដឹងដូចនេះអំពីអ្វីដែលជាសាររបស់ទេវតាទីបីនៅក្នុងខុលួនវា
ទំនាក់ទំនងរវាងសារនោះនឹងបណ្តាបុរសសេដ្ឋីនៃម៉ឺនបច្ចុប្បន្ន
អាចគួរឲ្យមានយល់ឃើញកាន់តែច្បាស់ល្អអង្វើង ដោយការពិចារណាអំពី
ពេលវេលានៃសាររបស់ទេវតាទីបី»។ A. T. Jones, The Great Nations of Today, 114.